

Kleinschalige
exposities in
Limburg belicht.

Kleine magie van glans en diepte

Malevitsj, Yves Klein, Barnett Newman, Rothko. Namen als deze zullen meteen in gedachten

komen bij het zien van het werk van Jus Juchtmans. De Belg staat in een lange traditie van (vrijwel) monochrome schilders. Hij laat tegelijkertijd zien wat er nog allemaal mogelijk is. De acht doeken bij Alex51gallerY zijn misschien een wat mager aantal, maar ze hangen er schitterend. Ook in letterlijke zin, met hun glanzende oppervlak, resultaat van een speciale techniek en een speciaal verfmengsel.

Yves Klein beschouwde kleur als de 'gematerialiseerde gevoeligheid', Rothko wilde met zijn kleurvelden universele emoties oproepen. Ook Juchtmans laat kleuren spreken, op zijn eigen manier. Zijn doeken, die geen titel maar slechts een nummer hebben, kunnen uit wel twintig acryllagen bestaan. Strikt genomen zijn het geen monochromen. Sporen van onderliggende kleuren zijn zichtbaar aan de zijkant.

Veel belangrijker is dat er ook aan de voorzijde kleurovergangen opdoemen, niet alleen bij een wat afwijkend werk. Maar allereerst is er die glans, de reflectie van het oppervlak, die opvalt. Geleend uit de wereld van het design, waar zo'n glans heel gewoon is. Denk aan de blinkende metaallak van een auto of het gladde hout van kastjes. Sommigen zullen het storend vinden als ze zichzelf en hun omgeving in het doek terugzien. Toch is dat precies de bedoeling van de kunstenaar, volgens de puntsgewijze toelichting: 'De toeschouwer

NABEELD

★★★★☆

Gezien: schilderijen van Jus Juchtmans.

In: Alex51gallerY, Maastricht.

Nog te zien: tot en met 25 maart.

ziet weerspiegelde ruimte'.

Als je jezelf vervolgens uitvlakt en vanuit een andere hoek kijkt, is het een eigenaardige gewaarwording om in een felrood doek donkere, grillige patronen te zien verschijnen. Of om in een blauw vlak rimpelingen te ontwaren die lijken op een rustige waterspiegel. Hoe abstract de werken ook blijven, betekenis 'komt tussen de regels door weer naar het oppervlak'. Maar 'het werk is nooit eenduidig'. De kleine magie van glans en diepte zorgt ervoor dat iedereen er een andere beleving bij heeft.

Vier lichte doeken zijn hermetischer. Ze hebben minimale kleurverschillen. Het rechtse is bijvoorbeeld overheersend lichtgroen, waarin een roze tint doorheen schijnt, op een ander treedt het roze naar voren en schemert er groen doorheen. 'Een werk mislukt nooit', zegt de toelichting weer. De kunstenaar blijft keuzes maken en besluit op een zeker moment dat het werk af is. Als het maar glanst.

THIJS LENSSEN

'20111201' en '20101231' (acryl op doek).

foto Alex51gallerY